

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 49. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004319891872/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

»forsøg ikke at modsige mig! Jeg føler det! jeg veed det! vi sees aldrig mere!« – Og – de saaes aldrig mere.» – –

»Men hvoraf kunde hun nu egenlig vide det?« spurgte jeg.

»Ja, det hører til det meget Ubegribelige, der er i alle slige Forhold. Hendes Aense sagde hende det.«

»Men det var dog underligt nok, at den saaledes skulde slaae ind,« bemærkede jeg. »Jeg har saa tit saadanne Aenser, men der kommer aldrig Noget ud af dem.«

»Ja Du,« svarede Christian ikke uden Haan; »men med Clothilde er det rigtigt ogsaa en anden Sag.«

– Jeg vilde have svaret, men Thomas forekom mig og erklærede sig til min Overraskelse til Fordel for Christian og Clothilde:

»Jo, det er meget rigtigt; det er Noget, man hører baade af den Ene og af den Anden, at der kommer Folk Noget for, og at det saa bagefter gaar i Opfyldelse. Det er, som Christian siger: det er Noget, som Ingen kan begribe.«

Christian syntes ikke fuldkommen tilfreds med, at Thomas vilde udstrække Sagen til »Folk« istedetfor blot til Clothilde og lignende mere begavede Personligheder, men henkastede dog blot en lille Andtydning heraf og vedblev derpaa:

»Fremdeles har jeg optegnet nogle enkelte Svar og Udbrud, som jeg synes ere af en mere gripende og tiltalende Art. Saaledes har jeg tænkt, at, naar Valfred engang ytrer noget meget Mørkt og Fortvivlet, saa kunde man udtrykke Clothildes Svar f.Ex. paa følgende Maade:

»»Nei, Valfred! Nei!« raabte Clothilde med den inderligste Æmhed Udtryk: »ikke saaledes, Du uudsigelig Elskede!« – – Og en anden Gang kunde det maaskee i en lignende Anledning heide f.Ex. saaledes:

»Clothilde svarede i nogle Minutter ikke; et mat, uendelig smertefuldt Smil spillede om hendes Læber. Da var det hende paa een Gang, som om hendes Genius skød op af Sjælels lændomsfulde Dyb: den blye Pige blev til en Præstinde, og hun udbrød næsten truende: »O, Yngling! Yngling! Ulykkelig er Du allerede: vil Du nu ogsaa fortjene at være det?!»

Valfred var dybt rystet.» – – –

Se, det synes jeg nok kan gaae an; og af den Slags har jeg endnu Mere. – Dernæst har jeg ogsaa beskrevet vort første Møde; men der-